

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3508/2024
27.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Бојан Рајковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Нишу и Јавног предузећа „Србијашуме“ Београд - Шумско газдинство Пирот, кога заступа пуномоћник Љиљана Спасић Манић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3579/2023 од 21.11.2023. године, у седници одржаној 27.03.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж 3579/2023 од 21.11.2023. године у ставу другом и трећем изреке тако што се **ОДБИЈА**, као неоснована, жалба туженог Јавног предузећа „Србијашуме“ Београд - Шумско газдинство Пирот и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Димитровграду П 1/23 од 01.06.2023. године у делу одлуке о захтеву за утврђење права својине тужиоца према туженом ЈП „Србијашуме“ Београд, - Шумско газдинство Пирот, као и у делу одлуке о трошковима поступка.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ ЈП „Србијашуме“ Београд – Шумско газдинство Пирот да тужиоцу, на име трошкова ревизијског поступка, исплати износ од 27.500,00 динара, у року од 15 дана по пријему пресуде, док се захтев друготуженог за накнаду трошкова ревизијског поступка одбија, као неоснован.

Образложење

Пресудом Основног суда у Димитровграду П. бр. 1/23 од 01.06.2023. године усвојен је тужбени захтев тужиоца АА из ..., па је утврђено да тужилац има право својине са идеалним уделом од 800/1305 кп.бр. .. потес ..., по култури шума 6. класе која је укупне површине 1305 м², уписане у лист непокретности број .. за КО ..., Општина Димитровграда, те се тужени Република Србија и ЈП „Србијашуме“ Београд, Шумско газдинство Пирот, обавезују да тужиоцу ово право признају и трпе упис права својине тужиоца у јавне књиге, као и да тужиоцу солидарно плате трошкове поступка у укупном износу од 122.700,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3759/2023 од 21.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована, жалба тужене Републике Србије и потврђена пресуда Основног суда у Димитровграду П бр. 1/23 од 01.06.2023. године у односу на тужену Републику Србију. Ставом другим изреке преиначена је иста пресуда у односу на туженог Јавно предузеће „Србијашуме“ Београд – Шумско газдинство Пирот, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да тужилац има право својине са идеалним уделом од 800/1305 на кп.бр. .. потес ..., ближе описаној у изреци пресуде и да се обавезе тужени да тужиоцу ово право призна и трпи упис права својине тужиоца у јавним књигама, као неоснован. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац да друготуженом исплати на име трошкова поступка износ од 94.900,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, из свих законских разлога из којих се ревизија може изјавити, побијајући пресуду у ставу другом и трећем изреке.

Друготужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11..10/23), па је утврдио да је изјављена ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а није учињена ни друга битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. истог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је оглашен наследником на заоставштини свог покојног деде ББ, решењем Општинског суда у Димитровграду О.бр.157/73 од 15.07.1975. године, а потом је са осталим наследницима, ВВ и ГГ, решењем Општинског суда у Димитровграду Р 332/75 од 18.09.1976. године, изршио физичку деобу и том приликом постао је власник са уделом од 1/1 на кат. парцели бр. .. КО ..., шума, површине 800м² потес ..., на којој је био уписан као власник до 1983. године. По новом детаљном премеру из 1983. године кп.бр. .. КО ..., површине 800м² добила је нови број .. КО ... површине 1305м², шума 6. класе, потез ... и уписана је у листу непокретности број .. КО ... без правног основа, на овде тужену Републику Србију, као власника и тужено Јавно предузеће „Србијашуме“, као корисника. До 2018. године тужилац је несметано чистио и одржавао браник на наведеној парцели, док му шумар те године није затражио дозволе за сечу шуме, када је сазнао да је уместо њега на кп.бр. .. КО ... као власник уписана Република Србија, а Јавно предузеће „Србијашуме“, као корисник парцеле.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање првостепени суд је усвојио тужбени захтев у целини јер је утврдио да је тужилац у званичним евиденцијама грешком евидентиран као Димитров Георги, да су он и његови правни претходници били власници парцеле број 12/76 КО ..., коју су користили и експлоатисали. Наведена парцела је у поступку обнове премера и катастра добила број .., и површину од 1305 м², с тим што је вештак геометар утврдио да се ради о истој парцели, а да је до разлике у површини дошло јер се површина парцеле у пописном катастру уписивала према

казивању власника, без мерења и рачунања, парцеле су уцртане слободном руком на лицу места, а различити називи потеса, односно места где се налази парцела не указују да се парцела старог броја и парцела новог броја налазе на различитим локацијама КО ..., јер се потеси ... и ... физички налазе на једном месту, односно ради се о једном месту које има различите називе. Уписом својине Републике Србије на парцели прекинут је правни континуитет носиоца права својине тужиоца, а тужилац је, у смислу члана 37. став 2. Закона о основама својинско правних односа доказао своје право својине на непокретности.

Другостепени суд је закључио да је правилно првостепени суд утврдио право својине у односу на Републику Србију на спорној парцели, али да није правилно одлучио о истакнутом приговору пасивне легитимације, када је исти оценио неоснованим у односу на друготуженог, са разлогом да је предмет спора утврђивања права својине на парцели на којој је у евиденцији СКН као корисник уписан друготужени који врши фактичку власт на спорној парцели. Друготужени је носилац права коришћења, које је мање од права својине, па се у односу на друготуженог тужиоцу на може признати право својине на спорној парцели.

Према оцени Врховног суда, одлука другостепеног суда је донета уз погрешну примену материјалног права у делу одлуке о захтеву за утврђење права својине тужиоца према туженом ЈП „Србијашуме“ Београд, поред и заједно са туженом Републиком Србијом.

Чланом 3. Закона о основама својинско правних односа прописано је да власник има право да своју ствар држи, да је користи и да њоме располаже у границама одређеним законом. Из наведене законске одредбе произлази да се право својине састоји из овлашћења (ужих права) које чине садржину права својине и то права држања, права коришћења и права располагања. То даље значи да у тужби за утврђење права својине, на страни туженог, поред и заједно са уписаним власником мора бити обухваћен и уписани корисник на истој непокретности, јер се ради о нужним супарничарима, у смислу члана 211. ЗПП, према којима се због природе тражене правне заштите спор мора решити само на једнак начин.

Имајући у виду наведено, тужени ЈП „Србијашуме“ – Шумско газдинство Пирот, који је у јавним књигама уписан као корисник на кп.бр. .. у КО ... је пасивно легитимисан у погледу захтева за утврђење права својине, поред и заједно са туженом Републиком Србијом као уписаним власником те парцеле. С обзиром да су на страни тужиоца испуњени услови за стицање права својине на кп.бр. .. потес ..., по култури шума 6. класе која је укупне површине 1.306 м², уписане у лист непокретности број .. за КО ..., и то са идеалним уделом од 800/1305, према члановима 20, 21, 22. и 28. Закона о основама својинско правних односа, правилно је првостепени суд закључио да је поред и истовремено са утврђеним правом својине према туженој Републици Србији, као уписаном власнику, захтев тужиоца основан и према туженом ЈП „Србијашуме“ Београд – Шумско газдинство Пирот, као уписаном кориснику, јер је реч о пасивним нужним супарничарима према којима се због природе правне заштите спор може решити само на једнак начин.

Имајући у виду успех тужиоца у ревизијском поступку друготужени је дужан да тужиоцу накнади трошкове тог поступка, и то за састав ревизије у износу од 18.000,00

динара, судске таксе за ревизију 3.800,00 динара и за ревизијску одлуку у износу од 5.700,00 динара, што износи 27.500,00 динара.

Одговор друготуженог на ревизију није била нужна радња у овом поступку, због чега друготужени нема право на трошкове ревизијског поступка, које је тражио и определио у одговору на ревизију.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 416. став 1. Закона о парничном поступку, као и члана 165. истог Закона.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић